

Papa werkt parttime

Veel mannen durven het niet aan: parttime werken. Maar er zijn vaders die het gewoon doen

werk&geld PAGINA E8-9

Het vergt durf: een vader die parttime werkt

Voor hun kind geboren is, zijn ze allemaal heilig van plan de taken gelijk te verdelen. Maar vrouwen blijken in de praktijk vaak thuis de zorg op zich te nemen. Vijf portretten van mannen die wél korter zijn gaan werken.

Verpleegkundige in opleiding

'Je moet sterk in je schoenen staan, want je wordt uitgelachen'

Arne Breepoel (40), werkt parttime in de zorg
„Als fulltime kok had ik bij wijze van spreken alleen maar de geboorte van mijn dochter meegemaakt. Ik was altijd aan het werk.

Ik wilde minderen, maar dit is in de horeca nog niet zo gemakkelijk. Het is een mannenwereld waarin het niet wordt geaccepteerd als je vaker thuis wilt zijn. Ik zal nooit vergeten dat ik aan het werk was, toen mijn vrouw moest bevallen. Op het werk kreeg ik te horen: 'Weet je dat zeker? Het is nogal druk.' Die reactie vat precies samen hoe het eraan toegaat in de horeca.

„Daarom ben ik gaan werken als parttime kok in een verzorgingstehuis. Nu volg ik een opleiding tot verpleegkundige in de gehandicaptenzorg. Mijn vrouw werkt fulltime.

Veel mannen zijn jaloers op me en zeggen dat ze ook wel minder zouden willen werken. Maar zo gemakkelijk is het helemaal niet. Het is geen kwestie van bankhangen. Ik maak elke vrije dag een planning.

„Ik denk dat veel mannen helemaal niet parttime willen werken als puntje bij paaltje komt. Je moet sterk in je schoenen staan, omdat je uitgelachen wordt.”

Door onze medewerker
Esther Elligens

Wouter Bos verkiest gezin boven kans op premierschap; 'Topman Zalando stopt vanwege loopbaan van echtgenote'; 'Gezin gaat boven alles voor Wilfred Genee'.

Krantenkoppen over carrièremannen die een stapje terug deden, uit 2010, 2015 en 2020. Mannen die parttime gaan werken zijn nieuws. Maar is het anno 2021 echt nog steeds zo bijzonder als mannen parttime werken?

Dát mannen minder parttime werken dan vrouwen staat in elk geval vast. In 2020 werkte 72 procent van de mannen fulltime en 19 procent parttime (minimaal 12 uur). Van de

vrouwen werkte juist 60 procent parttime en 26 procent fulltime.

„De genderrollen zijn nog steeds hardnekkig in Nederland”, zegt Ruth van Veelen, sociaal en organisatiepsycholoog aan de Universiteit Utrecht. Daardoor nemen vrouwen meer onbetaalde zorgtaken op zich als ze moeder worden, terwijl vaders meer betaald werken.

Mannen en vrouwen ontvangen ook „strafpunten” als zij niet aan genderrolverwachtingen voldoen, zegt Van Veelen. Een vader die op het werk aangeeft vaker bij de kinderen te willen zijn, wordt al gauw gezien als „aardige sukkel”. Een moeder die fulltime werkt juist als „dominante bitch”.

De meeste ouders, 60 procent, willen werk en zorgtaken wel gelijk verdelen als ze kinderen hebben, maar

slechts 38 procent van de ouders slaagt daar in de praktijk in, blijkt uit het rapport *De(elt)ijd zal het leren*, van het Interdepartementaal Beleidsonderzoek (IBO) Deeltijdwerk.

Een bepalende factor is de werkgever, zegt Van Veelen. „Werkgevers stellen - vaak onbewust - andere vragen aan mannen dan vrouwen als er een kind aankomt.” Een toekomstige moeder wordt verondersteld minder te willen gaan werken. Van een toekomstige vader wordt verwacht dat hij meer financiële verantwoordelijkheid krijgt, waardoor juist salarisverhoging of promotie ter sprake komt.

Naar de kinderboerderij

Joyce Knappe, directeur van Pro Parents, ziet hetzelfde probleem en ontwikkelt bedrijfsprogramma's voor een oudervriendelijker werkkli-

maat. Bedrijven komen bij haar vaak met de vraag hoe ze werknemers die moeder worden, kunnen ondersteunen met de privé-werkbalans. „Dat is dus de verkeerde vraag”, zegt Knappe. „Vrouwen zitten niet te wachten op een *status aparte*. Die zijn klaar met de hokjes.”

Richt je op vrouwen én mannen, is Knappe's advies. „Bedrijven met een haantjescultuur denken soms nog dat mannen geen behoefte hebben aan steun. Maar uit onderzoek binnen het bedrijf blijkt dat dat juist mannelijke werknemers meer ruimte willen voor hun gezin.” Mannen durven dit niet aan te geven, bang om als *soft* te worden gezien, zegt Knappe. „Vaders hebben het daarin zwaarder dan moeders.”

Accountantskantoor BDO schakelde de hulp van Pro Parents in. Daar

gaat nu een 'ouderschapsprogramma' van start, vertelt Maikel Rekelhof, partner en *head of diversity* bij BDO. Zo gaan leidinggevenden meer aandacht besteden aan de behoeftes van alle werkende ouders. Als mannen zich vrij gaan voelen om tijd te vragen voor hun privéleven, zal ook het taboe rond parttime verdwijnen, hoopt Rekelhof.

Martijn Pranger is naar eigen zeggen een van de mannen binnen BDO die het goede voorbeeld willen geven. „Ik zet gewoon in mijn agenda dat ik een dag vrij neem om met de kinderen naar de kinderboerderij te gaan”, zegt hij.

En wat denkt hij van parttime werken? „Daar heb ik geen behoefte aan, ik heb al de ruimte om vrij te nemen. En het geluk dat mijn vrouw bij de kinderen blijft.”

Recruiter

'Het voelde alsof ik mijn werkgever in de steek liet'

Robert van Dam (37), werkt parttime als recruiter

„Mensen die parttime werkten en niet alles gaven voor hun werk, irriteerden me altijd. Maar toen ik eenmaal kinderen had, wist ik wel beter. Ik werkte fulltime als recruiter, mijn ex-partner fulltime als manager bij een offshorebedrijf. We besloten beiden parttime te gaan werken.

„Toch bleef ik het gevoel houden alsof ik mijn werkgever in

de steek liet. Ik ging stiekem thuis werken om te compenseren. Het werd niet met zoveel woorden gezegd, maar ik voelde de druk en verantwoordelijkheid om net zo am-

bitieus te blijven.

„Ik heb nooit echt de ruimte gevoeld om minder te gaan werken. Zelfs toen door corona de scholen sloten, moest ik me nog verantwoorden voor het thuiswerken. Dus ben ik gestopt, ook al werkte ik er al twaalf jaar. Het gaf me te veel stress en ellende. Nu werk ik als freelance recruiter minder dan 36 uur per week en kan ik eindelijk in alle rust mijn kinderen van school halen.”

IT'er

'Ik had geen tijd meer voor mezelf'

William Burg (48), werkte parttime bij ABN Amro

William Burg werkte fulltime in de automatisering bij ABN Amro, totdat het genoeg was. „Ik had geen tijd meer voor mezelf. Na de werkdag maakte ik mijn eten klaar, keek wat televisie en dan moest ik alweer aan het werk.” Toen zijn vrouw, die wel fulltime bij ABN Amro werkte, het prima vond als hij drie dagen ging werken, stapte hij naar zijn leidinggevende. Die ging zonder horten of stoten akkoord. „Het is me zelfs nooit

gevraagd waarom ik minder wilde gaan werken.” Wel hadden collega's zo hun ideeën. „Ze dachten dat ik een eigen bedrijfje was gestart of vader werd. Maar parttime werken was puur een keuze voor mezelf.”

Invloed op zijn carrière heeft parttime werken nooit gehad. Er volgden zelfs promoties. Slecht één keer liep hij er bijna een nieuwe functie door mis. „Toen ben ik toch maar een halve dag extra vanuit huis gaan werken.”

Inmiddels werken William en zijn vrouw allebei niet meer bij ABN Amro. Ze verhuuren nu vakantiehuysjes. „We hoeven niet meer te werken, maar mijn vrouw is toch een eigen onderneming gestart. Bij ABN Amro was ze al veel ambitieuzer dan ik.”

Journalist

'Mensen noemden me 'vakantieganger''

Robin van Tilburg (35), werkt parttime als journalist en tekstschrijver

„Ik heb jarenlang fulltime gewerkt als financieel adviseur bij een bank, maar toen de eerste op komst was, ben ik parttime gaan werken in de toerismesector. Bij de bank was parttime werken voor mannen niet de norm, vrijwel alle mannen werkten fulltime. Mijn vrouw was op dat moment HR-businesspartner in de retail en wilde nog carrièrestappen zetten. Ik had die ambitie toen niet.

„Na de geboorte van ons tweede kind werd ik freelance journalist. Ik kreeg daar veel reacties op. Mensen noemde me 'vakantieganger' en vroegen wat ik de hele dag deed: 'lekker boekjes lezen en luiers verschonen?'

Aan mijn partner vroegen mensen juist of ze niet meer bij de kinderen moest zijn. Als ze op haar werkte vertelde dat haar kind ziek was, vroeg iedereen zich af wat ze dan op kantoor deed. Niemand bedacht dat er misschien wel een man thuis kon zitten.

„Ik merk gelukkig wel minder vooroordelen dan vroeger. Nu reageren mensen minder verrast, terwijl zeven jaar geleden nog bij het consultatiebureau werd gevraagd of ik 'lekker een dagje vrij had genomen.’”

FOTO'S ROGER CREMERS

Vrachtwagenchauffeur

'Ik had bijna geen privéleven, dus ik nam ontslag'

Michiel Jongewaard (42), probeert minder te werken in de transportsector

„Toen ik ging scheiden, werkte ik als internationaal vrachtwagenchauffeur soms wel negentig uur in de week. Ik wilde om de week van vrijdag tot maandag bij mijn dochter zijn, maar daar stond mijn werkgever niet voor open. Dat kon ik niet maken naar mijn collega's, vonden ze. Dan ben je elf dagen non-stop voor ze onderweg, maar een weekend thuis bij je een kind zijn was een no-go. Veel mannen in het transport leggen zich er bij neer dat ze bijna geen privéleven hebben, maar ik niet.

Dus nam ik ontslag.

„Ik heb daarna jarenlang als chauffeur via de meest rare constructies en uitzendbureaus gewerkt, om toch bij mijn dochter te kunnen zijn. Gelukkig heb ik nu een werkgever gevonden die veel goed vindt, wat in deze sector heel bijzonder is. Wel werk ik nu zes dagen in de weken dat mijn dochter er niet is, omdat ik mijn werkgever tegemoet wil komen. „Ik werk nu 45 tot 60 uur in de week, wat in het transport min of meer als parttime wordt gezien. In de toekomst, als co-ouderschap aan de orde is, hoop ik gemiddeld vier dagen te werken.”